

[Annelise Gottfredsen]

ken sag skal anlægges, således at man muligvis kan tænke sig lidt om.

Men der er så urimelige tilfælde, at vi er helt enige i, at der skal være mulighed for omgående skilsmisse. Det må dog vel være sådan, at den vold, der udøves, er af forsættelig karakter. Ellers ville det nok være urimeligt i mange tilfælde.

I øvrigt kan vi anbefale lovforslaget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Vi betragter i Venstre dette lovforslag som de Radikales ønske om en opprioritering af hensynet til voldsofre, og det vil vi altid meget gerne være med til i Venstre. Vi finder, at der i den kriminalpolitiske debat tales alt for lidt om ofrene i forhold til dem, der forser sig. Derfor er vi naturligvis også meget positive over for intentionerne i dette lovforslag.

Som også ministeren var inde på det, kan det være tvivlsomt, hvor stor praktisk betydning dette lovforslag vil få. Det, jeg ser som et problem, er, at voldssager i dag tager meget lang tid. Jeg går ud fra, at forudsætningen er, at de pågældende er dømt for vold, for at det kan være en skilsmissegrund. Det kan formentlig ikke være sådan, at en påstand i en civilret om et strafbart forhold er tilstrækkelig til en skilsmissesag. I den forbindelse er der mange ting, vi skal drøfte og have undersøgt i retsudvalget.

Jeg kan ikke nære mig for at drille forslagsstillerne ved at spørge, om det her forslag er udtryk for, at man nu er indforstået med regeringens forslag om en hurtigere retsforfølgning i voldssager.

Bortset fra dette drilleri vil jeg på Venstres vegne sige, at vi er meget positive over for tanken, men vi vil altså undersøge meget grundigt, hvordan det praktisk kan udformes, sådan at dette lovforslag bliver mere end et slag i luften.

Ebba Strange (SF):

Da den betænkning, som forslagsstillerne henviser til, nr. 697, blev afgivet i 1973, kunne udvalget skrive – jeg citerer fra side 19:

»Et mindretal ønsker, også af forenklingsgrunde, at ophæve bestemmelsen om vold som skilsmissegrund. Der henvises til, at voldstilfældene er uhyre sjældne, at der er varierende vurderinger af disse situationer i forskellige befolkningslag, og at det er dis-

kutabelt, om »fysisk vold« bør have anden betydning end »åndelig vold«.

Det gjorde et stort indtryk på mig, da jeg læste det, for det er trods alt ikke mere end 14 år siden, man kunne skrive i en betænkning, at voldstilfældene var uhyre sjældne. Når jeg tænker på, hvad vi i den tid, der er gået, har været ude for af stigende vold over for kvinder og børn, specielt i hjemmene, så var der vel næppe noget udvalgt, der ville udtrykke sig sådan i dag. Derfor er der stor rimelighed i og de Radikale skal have tak for, at de har fremsat det her forslag.

Når justitsministeren og fru Birthe Rønn Hornbech siger, at det er et spørgsmål, hvor stor praktisk betydning det vil have, er jeg selvfølgelig ikke i stand til at svare på det, det ved jeg ikke noget om. Men jeg kender i hvert fald situationer, hvor den, der har ønsket skilsmisse på grund af mishandling – man kan jo blive skilt i dag på grund af mishandling – er blevet afvist, fordi mishandlingen ikke var voldsom nok, der var kun tale om vold, og det er jo egentlig ret fantastisk. Hvordan domstolene for fremtiden vil afgøre, om der nu er tale om vold, der er så grov, at den kan medføre skilsmisse, ved jeg ikke, men det er selvfølgelig sådan noget, vi skal drøfte i udvalget. Jeg synes, det er en vigtig ændring at få indføjet.

Fru Joanna Rønn var inde på, om man skulle gå videre endnu, når vi nu alligevel havde fat i skilsmisselovgivningen, for vi har faktisk ikke haft fat i den, siden den omtalte betænkning blev afgivet. Fra SFs side skal der ingen tvivl være om, at vi gerne vil gå væsentligt længere end det, de Radikale har foreslået her. Jeg synes, det er en urimelig situation, at man som voksent menneske skal finde sig i at være i et ægteskab, hvis man føler, at man er blevet groft krænket enten fysisk eller psykisk. Vi synes i SF ligesom fru Joanna Rønn, at hvis voksne mennesker er enige om det, så bør de kunne få skilsmisse.

Om vi skal tage den store skilsmisседebat nu, ved jeg ikke, for der er også nogle af de andre særlige skilsmissegrunde, vi i SF finder lidt gammeldags, for at sige det på godt dansk: sindssygdом, straffedom, utroskab. Efter vores mening er skilsmisselovgivningen ikke i overensstemmelse med den måde, mennesker lever deres liv på i dag i ægteskaberne. I virkeligheden burde det være sådan,